

Prekentekest: Matt 11,2-10

Johannes, som satt i fengsel, fikk nå høre om alt det Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte: "Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?" Jesus svarte: "Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser: Blinde ser, lamme går, spedalske renses og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige; og salig er den som ikke tar anstøt av meg." Etter at de var gått, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: "Hvorfor drog dere ut i ødemarken? For å se et siv som svaier i vinden? Nei! Hvorfor gikk dere dit ut? For å se en mann kledd i fine klær? De som bærer fine klær, er på kongenes slott. Hvorfor gikk dere da ut? For å se en profet? Ja, jeg sier dere: Mer enn en profet! Det er om ham dette er skrevet:

Se, jeg sender min budbærer foran deg,
han skal rydde veien for deg."

Komme

Advent er ventetid. For noen kan den virke lang, men for mange er det ei kort tid fram til jul. Det skjer så mye. Julegavene og alt det andre må være pakket og klart til den store dagen.

Ordet advent betyr likevel ikke vente, som mange tror. Advent betyr komme. Komme er et ord med forventning. Det peker framover. Noen som kommer. Venner på besøk, kanskje til juleselskap. Noe å glede seg til. For den som er ensom er det bedre å se noen komme enn å se noen gå. Komme og gå blir motsatte ord. Gå blir det avvisende ordet; "gå din vei." Komme blir det ordet som inkluderer noen i fellesskapet, man føler seg velkommen; "kom, du er invitert".

Advent betyr komme, men det betyr ikke et hvilket som helst komme. Adventus Domini, heter det på latin, og det betyr Herrens komme. Vi hørte i prekentekesten om døperen Johannes. Han ble kalt en budbærer og veirydder. Han skulle rydde vei for Herrens komme og forberede folket på å møte Jesus.

Det hadde seg slik at veien til Guds himmel var stengt. Siden tidlig i menneskehetens historie, har det vært en uoverstigelig avgrunn fra oss mennesker og opp til Guds himmel. Den veien kunne ingen mennesker gå, for det fantes ingen slik vei. Det betyr ikke at ingen har gjort forsøk. Like gammel som denne avgrunnen er mellom mennesker og Gud, er lengselen som mange opplever også i dag etter Gud.

Denne lengselen tror jeg henger sammen med at vi mennesker har en unik stilling i skaperverket. Ingen dyr eller andre skapninger utøver religion, men mennesket ble skapt i Guds bilde, står det skrevet. Jeg tror lengselen henger sammen med at vi er skapt til å ha et nært forhold til Gud. Derfor vil nok mange kjenne på en utilfredshet inntil han som er vår skaper får fylle dette tomrommet i oss. Jesus brukte bildet om å tørste. Jesus sa om seg selv at han er livets vann, det vannet som gjør at den som drikker det ikke lenger skal tørste.

Veien

Veirydderen Johannes forkynte for folket og sa at de måtte vende om til Gud og tro på han som kommer. Gud hadde nemlig kunngjort at en vei skulle bygges, og denne veien skulle gå like fra den hellige Guds himmel og ned til det enkelte menneskets hjerte. Det var det Gud ville. Det var det enkelte mennesket Jesus ville nå. Gud lot sin Sønn bli født, Jesus vokste opp, folket ville gjøre Jesus til konge, en statsmann, en politiker, men Jesus sa: "Mitt rike er ikke av denne verden". Joh 18,36. Jesus ville at Guds rike skulle komme nær til det enkelte mennesket. Slik skulle han bli konge i hvert menneskes liv som tok imot ham i sitt hjerte. Der ble det ryddet en kongsvei fra Guds himmel, høyt der oppe, høyt og hellig, og like ned til det mennesket som trenger en frelser i livet sitt. Herren sier: "I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden." Jes 57,15.

Da har det ikke noe å si om en kommer fra en kristen familie, eller ikke, for ingen kan leve på sine foreldres tro, eller besteforeldres tro. Hver enkelt må åpne seg opp for å gi Jesus plass i eget liv og ta sin egen avgjørelse. Veien til Guds himmel går gjennom det enkelte menneskets dåp og tro. Og denne veien går fra Gud til oss. Det er Gud som må komme nær i Jesus Kristus.

Adventstidens glade budskap er at Jesus kommer. Advent betyr komme – det er Jesus som kommer til den som tar imot ham i sitt hjerte. I Johannesevangeliet står det om Jesus: "Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn – de som tror på hans navn." Å tro på Jesu navn er det samme som å tro på Jesus som person, som den han er. Slik er det også i dag. Jesus kommer til den som tar imot ham, til den som tror på ham. Og Jesus gir rett til å være Guds barn.

Frihet

Guds vei er en frelsesvei. Dere konfirmanter husker historien om Moses og israelfolket som var i fangenskap i Egypt. Farao nektet folket frihet. Gud talte til Moses og sa at de skulle velge ut et lam, slakte det, stryke noe av blodet på dørstolpene og dørbjelken i huset. Så sa Gud: "Blodet skal være det merke som viser hvilke hus dere er i. Når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi. Ikke noe ødeleggende slag skal ramme dere når jeg slår Egypt." 2 Mos 12,13. På den måten viste det seg at blodet fra offerlammet var grunnlaget for at folket fikk sin etterlengtede frihet. Folket gikk i tro, og veien gikk gjennom vannet i Sivsjøen til friheten på den andre siden.

Slik er det også for den som er kristen. Veien til friheten går gjennom vannet, dåpens vann, i tro. Men grunnlaget for friheten er blodet fra offerlammet. Jesus ble født og kom til vår jord, men historien stanset ikke der. Jesus tok på seg all verdens synd og bar den til korset på Golgatahøyden. Der døde Jesus som et offerlam på korset, til soning for all verdens synd, slik at den som ber Gud om tilgivelse for Jesu skyld skal få det. Vi kan si at Gud har lagt et kors over den store kløften som skilte mennesker ute fra samfunn med Gud. Jesus har skaffet grunnlag for forsoning mellom mennesker og Gud, og vi kan få tilgivelse for våre synder. Jesus har blitt vår vei til frihet.

Det nye landet

Var det ikke lettere for de som levde før å tro? De som møtte Jesus etter oppstandelsen visste jo at oppstandelsen stemte fordi de så. Men hvordan kan vi vite at det Bibelen sier er sant? Vi kan jo ikke se Jesus og snakke med han på vanlig måte. Alt måtte vel være så mye lettere for de som levde før, eller ikke?

For tre og et kvart tusen år siden stod israelsfolket og så ut over det store havet som stengte, og med faraos hær i hælene. De så det var fullstendig umulig at det skulle være en åpning helt fram til den andre siden. Ingen hadde noen gang opplevd slike ting før. Hvordan kunne de da vite at det stemte? Hvordan kunne de vite at de skulle komme helskinnet og tørrskodd over? Jo, de måtte bare gå i tro fordi Gud hadde sagt det. Slik er det også for oss. Gud kan gi tillit til at det budskapet Bibelen gir er sant. En gang skal det vise seg for alle som i dag går i tro, at det som Gud har sagt stemmer. Det finnes en åpning på den andre siden. En dag skal det nye landet komme synlig fram slik at alle får se det. Noen vil da være som Farao og hans hær. Andre vil den dagen kunne gå lettet og glad i land på den andre siden.

Så står det i Johannes åpenbaring at den dagen det nye landet kommer til syne, den dagen er havet borte. En liten detalj i Åpenbaringsboken, men en stor trøst for alle som opplever sitt liv som en vei med tårnhøye vannmasser truende på begge sidene. Advent betyr komme: Først den dagen Jesus kommer synlig igjen, trer landet på den andre siden tydelig fram slik at alle kan se det. Innen den dag er det avgjørende viktig at vi har begynt å gå.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.